Mej. J. KAAPAAN 12½ jaar bij VDH

Maandag 10 Januari was het 12½ jaar geleden, dat Mej. Kaapaan bij VDH in dienst trad. 12½ jaar lang heeft zij aan de band gezeten, honderden collega's zien komen en gaan en door haar ijver en hokvastheid medegewerkt aan de opbloei van VDH, toen nog een fabriek in de Stortenbekerstraat, tot de industrie die het thans is.

Zij deed het werk met pleizier en toewijding; het ware onmogelijk zich aan een opsomming te wagen van alle producten waar zij haar krachten aan heeft gegeven. Wel mogelijk is het Jannie te bewonderen om het onveranderlijk goede humeur en de stabiele werklust, waarmede zij iedere dag naar de Maanweg komt, gedurende enige tijd zelfs in gezelschap van haar vader, die tijdens de hongerwinter overleed.

De montage heeft haar Maandag gehuldigd op een wijze die haar deugd zal hebben gedaan. Toespraken van de heren Jimmink en ter Keurs en van Mejuffrouw C. Timmer, bloemen, een tas van de collega's en het bezoek aan Hr. L. W. v. d. Heem, waar het traditionele polshorloge werd overhandigd, dat Jannie vol trots aan haar vriendinnen op de montage toonde. En waarom ook niet, het was ten volle verdiend.

VERZEKERING CARENZDAGEN

maakt er geen misbruik van

Er is één ding bij Van der Heem N.V. dat ons als Kern wel heel erg na aan het hart ligt. Dat is onze Carensdagenverzekering.

Gestart in 1947 met de toepassing van deze verzekering voor onze gehuwde werknemers, gaf dit hun een groot gevoel van zekerheid. Want was het voorheen zo, dat door ziekte een werknemer weken achtereen in financiële moeilijkheden zat, door deze maatregel werden deze zorgen een stuk verlicht.

De proef slaagde dan ook zeer goed en op voorstel van de Kern besloot de Directie, de ongehuwde werknemers/sters, die langer dan twee jaar in onze dienst zijn, ook van deze maatregel te doen profiteren.

Het jaar 1948 is nu voorbij en het is nog te vroeg om reeds nu de cijfers te vergelijken, hierop komen we dus later terug.

Maar één ding moet ons reeds nu van het hart. Het is ons opgevallen, dat in de laatste tijd, misbruik willen we niet direct zeggen, maar toch een te groot gebruik gemaakt wordt van de 2-uur vergoeding voor dokters/tandarts-bezoek. Het komt voor, dat op Zaterdag een bezoek aan de dokter gebracht wordt en men dan verder maar rustig thuis blijft, zo met de gedachte van: „Nu ja, het kost me maar 2 uur en een rustige Zaterdag is me ook wat waard".

Hoe aanlokkelijk en verklaarbaar deze gedachtengang ook is, het worde hier nog eens met nadruk herhaald, dat wij als Kern beslist afwijzend tegenover deze houding staan.

Het gaat niet aan, dat de sociale verbeteringen die verkregen zijn, door onverantwoordelijke elementen onder ons te niet gedaan worden, alleen omdat sommigen onder ons op een gemakkelijke manier aan de kost willen komen.

Wij hebben de kwestie hierboven scherp gesteld, en wij geloven dat dit goed is.

Immers indien wij aan kunnen tonen, dat verbeteringen in de sociale voorwaarden geen verslechtering van de afwezigheid, productie, etc. ten gevolge heeft, welk bezwaar zou er dan bestaan om nog meer verbeteringen aan te brengen.

Wij doen dan ook een dringend beroep op de vele, zeer vele goedwillenden onder ons personeel om elk misbruik op dit gebied, in ons aller, maar ook in hun eigen belang, tegen te gaan en te voorkomen.

Wij rekenen op Uw aller medewerking.

DE KERN

BURGERLIJKE STAND

Geboren:

Henriette Anna, dochter van J. Hoopman, afd. Inpakkerij, op 3-1-1949.

Jeannette Wilhelmina Johanna, dochter van A. van Haarlem, afd. Metaalwaren, op 5-1-1949.

Harm Martinus Ysbrand, zoon van H. Determan, afd. Metaalwaren, op 6-1-1949.

Hartelijk dank aan directie, chefs en collega's voor de cadeaux en bloemen, die ik bijmijn 12½-jarig jubileum heb ontvangen.

Mej. J. Kaapaan — Montage

Aan allen met wie ik te maken had ten afscheid een groet en een woord van dank voor de veelal prettige samenwerking.

v. d. Top — Methodenbureau

KAARTEN BLAUWE TRAM

Door het uitvallen van de extra tram voor VDH-personeel naar Leiden, gelden voor diegenen, die op dit traject reizen met ingang van Maandag 24 Januari 1949 dezelfde regels als voor ieder ander, die per tram of trein reist.

Men moet dus voor de week beginnende op 24 Januari zelf zijn kaart kopen en deze bij afd. Arbeid laten afstempelen voor reiskostenvergoeding.

HIJ ZAT IN HEERLEN

Wij moeten hopen dat degenen die Woensdagavond j.l. naar Willem v. Iependaal kwamen luisteren noeg gevoel voor humor hadden om zijn vergeetachtigheid te kunnen waarderen.

Onze humorist zat in Heerlen en wij aan de Maanweg, hetgeen onverenigbaar was met de plannen. In afwijking daarvan draaiden wij de film „Nederland" en namen de zaak humoristisch op.

TRAMABONNEMENTEN

Tramabonnementen voor de maand Februari kunnen worden besteld:
Week- en uurloners op Maandag 17 Januari tijdens de pauze in de grote cantine.
Maandloners op Dinsdag 18 Januari tijdens de pauze op de afdeling Arbeid.

KERNSPREEKUUR

Maandag 17 Januari houdt de Kern haar spreekuur tijdens de pauze in wachtkamer 2.

Aanwezig zijn:

1e Pauze: Hr. Vreeken, Mej. v. Thielen.
2e Pauze: Hr. Kuiper, Hr. Kouwer.

Afd. Huisvesting, anders een afdeling die wegens zijn dynamische karakter een redacteur veel nieuws verschaft, liet ons deze week lichtelijk in de steek.

Voor Volker arriveerde een heikar, die de palen moet heien voor de nieuwe loods naast de rijwielstalling. Met de bouwerij is nog geen begin gemaakt, al werd de rijwielstalling verplaatst en een afscheiding gemaakt tussen stalling en bouwterrein.

Nummer 159 **het V.D.H.-tje** 22 Januari 1949

WEKELIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL — VAN DER HEEM N.V. — DEN HAAG - HOLLAND
EN NEDERLANDSCHE KROON RIJWIELFABRIEK N.V.

In Nederland zijn 200 personeelsorganen

Totale oplage 300.000 exemplaren

Onder de passagiers van de volgepropte, slecht geventileerde en door een kachel puffend heet verwarmde trein, die in de winter van 1842 van Boston naar Lowell pufte, bevond zich een vreemdeling, die met zijn golvende haren, baard en elegante das slecht in deze omgeving paste. Het was de Engelsman Charles Dickens, reeds toen — ondanks zijn 30 jaren — een geëlgelezen romanschrijver.

Glimlachend keek hij naar het gedoe in die, naar Engelse begrippen, prachistorische trein. Toen hij in Lowell uitgestapt was en in die jonge stad de fabrieken van de wolindustrie en de woningen van de arbeiders zag, maakte de glimlach plaats voor verbazing en bewondering.

In de fabriekslokalen stonden planten voor de ramen, de arbeidsters droegen zindelijke en keurige kleren en waren vol zelfvertrouwen. Wat stak dit scherp af tegen de toestanden, die Dickens uit eigen ervaring in Manchester en andere Engelse industriesteden kende. Wat hem echter wel het meeste verbaasde was Lowell Offerings, het blad dat de arbeidsters zelf uitgaven en schreven. Dickens kreeg een aantal nummers ten geschenke en, naar hij later getuigde, hij las ze van A tot Z. Het boeide hem, dat dit krantje zijn inhoud ontleende aan de fabriek waar de mensen een groot deel van de dag doorbrachten, maar dat ook aandacht schonk aan liefde voor de natuur en ook levensvragen besproken werden.

Lowell Offerings is ter ziele gegaan, reeds enkele jaren nadat Dickens zich over dit personeelsorgaan verbaasde. De tijd was er nog niet rijp voor.

In Engeland kwam het eerste personeelsorgaan pas omstreeks 1880 uit. In 1900 volgde de gemeente Londen met een blad voor het gemeentepersoneel en zo volgden fabrieken, banken en scheepvaartmaatschappijen. In 1938 werden er in Engeland al 400 personeelsorganen uitgegeven. Een der eerste van de Great Western Railway Magazine, waarvan het eerste nummer verscheen op 1 November 1886 en dat nu nog verschijnt. In andere landen was de opgang, die de personeelsorganen hadden, even groot. In Frankrijk, Duitsland, Zwitserland en de Verenigde Staten geven of gaven honderden bedrijven personeelsorganen uit, variërende van het gestencilde velletje tot het op kunstdrukpapier gedrukte en kostelijk verzorgde orgaan, dat vele Amerikaanse bedrijven uitgeven.

Waarom het personeelsorgaan zo'n opgang maakte? Omdat in de grote bedrijven de enkeling dreigt verloren te gaan in de massa, omdat hij daar door de vele bomen het bos niet meer kan zien en het wel en wee van het bedrijf hem alleen bekend worden door het blad. Omdat hij daardoor op de hoogte raakt van de gang van zaken, ook in andere afdelingen en fabrieken en hij daardoor het doel van zijn werk beter ziet en weet waarom en waaraan hij werkt.

Bovenstaande gegevens zijn ontleend aan „Vom Wesen der Hauszeitschriften", een artikel van Hans Kürz in CIBA-Blätter, personeelsorgaan van de grote Zwitserse pharmaceutische industrie de CIBA te Bazel. In Nederland heeft het personeelsorgaan vooral na de oorlog grote opgang gemaakt. Uit gegevens van de werkcommissie personeelsorganen van het Centraal Sociaal Werkgevers-verbond, blijkt dat 200 — dat is 72 % van de geënquêteerde 477 bedrijven, een personeelsorgaan hebben. De oplage bedraagt meer dan 300.000 exemplaren. De grootste oplage is 42.000, de kleinste 2 exemplaren (wandkrant).

Aannemende, dat alle personeelsorganen medegenomen worden naar huis en gemiddeld door 3 personen gelezen worden, bedraagt het aantal lezers dus ongeveer een millioen personen.

HET INDUSTRIËLE KLIMAAT

Nederland moet industrialiseren om werkgelegenheid te scheppen voor de snel groeiende bevolking. Voor de 10 millioen Nederlanders kan in landbouw, veeteelt en handel niet voldoende emploioi gevonden worden en daarom moeten er fabrieken komen. Dat dit problemen schept ten aanzien van huisvesting, vakopleiding en scholing, ligt voor de hand, doch het grootste probleem is dat van de financiering. Het blijkt steeds meer en meer, dat het „industriële klimaat" in ons land nog niet erg bevorderlijk is voor de snelle uitvoering van alle plannen. De heer J. J. Twijnstra, voorzitter van het Verbond van Nederlandse Werkgevers, heeft in de eerste bestuursvergadering in 1949 gepleit voor een verbetering van het industriële klimaat. De bedrijven moet de mogelijkheid geboden worden interne financiering toe te passen op een wijze, die de ondernemer met zijn verantwoordelijkheid in overeenstemming acht. Door de tegenwoordige fiscale politiek dreigt onvoldoende kapitaal te worden verschaft aan de bedrijven. Beleggers schuwen risico's. Hoe moet Nederland industrialiseren, als de middelen daartoe ontbreken?

Het valt niet te ontkennen, dat waar ondernomen wordt, risico ontstaat, maar „wie niet waagt die niet wint", zegt een Nederlands spreekwoord. Leven zonder risico's is nu eenmaal een fictie.

NAAMVERANDERING STOKVIS

Blijkens een bericht in het Financiële Dagblad van Maandag j.l., is de N.V. Handelmaatschappij R. S. Stokvis & Zonen te Rotterdam voornemens in een buitengewone vergadering van aandeelhouders voor te stellen de naam van de N.V. te wijzigen in: R. S. STOKVIS & ZONEN. Bovendien zal worden voorgesteld het kapitaal van *f* 15 millioen te verhogen tot *f* 25 millioen.

De naamswijziging heeft ten doel de naam van de N.V. in overeenstemming te brengen met die van de bedrijven in Frankrijk, België en de Verenigde Staten. Voor ons, die altijd spreken en schrijven van STOKVIS, zal de voorgestelde naamwijziging geen gevolgen hebben, behalve voor onze typekamer.

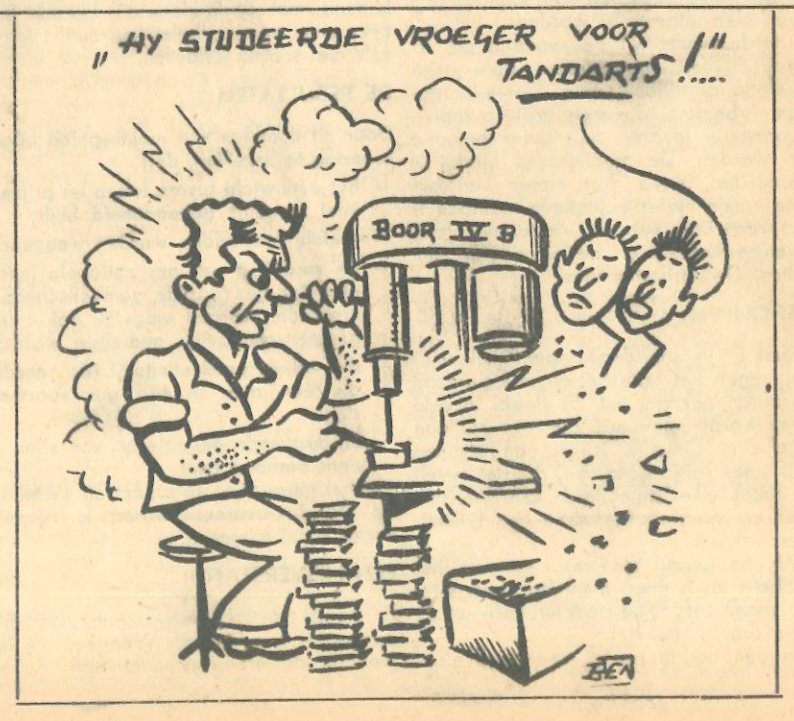

OVER LOONPOLITIEK en ARBEIDSPRODUCTIVITEIT

wat is ons doel eigenlijk

Wat beoogt de regering met haar loonpolitiek In de eerste plaats het voorkomen van inflatie, dat wil zeggen door het vaststellen van een loonmaximum (of zoals U ook wel kunt lezen: een loonplafond), wordt bereikt, dat de lonen niet onbeperkt kunnen stijgen, de kosten voor de fabrikant niet hoger worden en dus ook de prijzen van de artikelen in de winkels niet verder omhoog gaan. Zou de regering geen maximum vaststellen dan stijgen lonen en prijzen tot een enorme hoogte, zodat U voor een hoedje enkele duizenden guldens moet neertellen.

Dit is het inflatiespook en de ouderen onder ons zullen zich de jaren 1922/23 kunnen herinneren, waarin onze Oostelijke buren geruïneerd werden; één der oorzaken van de opkomst en het succes van het Duitse nationaal-socialisme.

In de tweede plaats beoogt de regering in enkele gevallen looncorrecties toe te staan, bijvoorbeeld wanneer in een bepaald beroep de lonen zo laag liggen, dat dit tot sociale misstanden zou leiden. Zo zijn de lonen in de landbouwsector sterker gestegen dan die in de industriële sector en van sommige ongeschoolden sterker dan die der geschoolden. Hierdoor is een zekere nivellering ontstaan, dat wil zeggen het verschil in loon tussen ongeschoolden en geschoolden is kleiner geworden, soms zo klein, dat velen geen vak meer willen leren. „Wanneer ik zonder vakkennis bijna evenveel kan verdienen als met vakkennis, waarom dan die moeite gedaan", zo redeneren zij. Dit is natuurlijk zeer dom. Ten eerste is dit verschijnsel van tijdelijke aard: leren zij op jonge leeftijd geen vak, op hogere leeftijd is hier veelal geen gelegenheid meer voor en ten tweede is dit voor de opbouw van ons vaderland zeer schadelijk. Hoe kunnen wij huizen bouwen of industrieën stichten zonder bekwame vakarbeiders? Zonder hen kan geen plan uitgevoerd worden.

In de derde plaats wil de regering de arbeidsproductiviteit bevorderen door een zogenaamde pretatiebeloning. Dat wil zeggen, dat arbeiders, die een grotere individuële prestatie leveren ook beter beloond moeten worden. De moeilijkheid hierbij is het vaststellen, d.w.z. het meten van die prestatie en de meest objectieve methode is wel het verrichten van een onderzoek naar de arbeidsmethoden en het verrichten van tijdstudies. De tarifering dus.

WANTROUWEN

Nu heerst er in arbeiderskringen veel wantrouwen tegen het tariefstelsel en inderdaad moet worden gezegd, dat dit stelsel in vele bedrijven wordt ingevoerd, die hiervoor nog niet rijp zijn. Onlangs is op een congres duidelijk naar voren gekomen, dat het tariefstelsel alleen dan ingevoerd kan worden, wanneer de interne organisatie aan bepaalde eisen voldoet.

Hoe wil een bedrijf tariferen, wanneer het nog onbekend is met planning, budgettering en meer dergelijke onderwerpen uit de moderne organisatieleer?

Voldoet een bedrijf echter aan deze eisen van wetenschappelijk bedrijfsbeheer, dan is het tariefstelsel de meest objectieve methode ter vaststelling van de arbeidsprestatie en één der beste methoden om de arbeidsproductiviteit op te voeren.

Natuurlijk moeten de tarieven aan bepaalde eisen voldoen. Een bespreking hiervan zou ons te ver voeren, maar wel willen wij één belangrijke noemen, namelijk de tariefgarantie. De garantie, dat een tarief niet zonder noodzaak gewijzigd wordt. Een tarief moet voor een bepaalde periode of voor een bepaald werk gegarandeerd worden en dit kan zonder bezwaar, als het bedrijf juist georganiseerd en het tarief wetenschappelijk is vastgesteld.

Ten vierde ten slotte streeft de regering er naar, dat de grotere behoefte, die een kinderrijk gezin heeft, opgevangen wordt door sociale en fiscale maatregelen, onafhankelijk van de arbeidsprestaties. Dit zijn dus bijvoorbeeld de kinderbijslagregeling en het progressieve belastingtarief.

Iemand met veel kinderen betaalt immers belangrijk minder belasting dan zijn collega's met weinig kinderen.

DE RESULTATEN

Door dit complex van maatregelen hoopt de regering te bereiken, dat:

- **het evenwicht tussen lonen en prijzen zoveel mogelijk gehandhaafd blijft;**
- **sociale misstanden worden weggenomen;**
- **de verdeling van ons nationale inkomen, of beter gezegd: de gemeenschappelijke armoede, zo veel mogelijk ook werkelijk gemeenschappelijk gedragen wordt;**
- **de arbeidsproductiviteit (de productie, die één man in één uur voortbrengt) stijgt;**
- **en daarmede de welvaart van allen eveneens omhoog gaat.**

Op het internationale aspect, in verband met de Benelux-overeenkomsten is reeds een vorige maal gewezen.

EEN MISVERSTAND

Er heerst in arbeiderskringen nog dikwijls een groot misverstand. Wanneer wij harder werken, de arbeidsproductiviteit opvoeren, dan dreigt des te eerder de werkloosheid. Dit — de werkloosheid — is wel één van de meest ernstige en deprimerende verschijnselen uit de economie, die iedereen als een bange nachtmerrie voor de geest zweeft. Maar niettemin: de redenering is fout. Waarom?

Een lage arbeidsproductiviteit doet de kosten sterk stijgen, de export daalt, de werkgelegenheid vermindert en de werkloosheid neemt toe. Minder werken heeft dus een geheel andere uitwerking dan velen denken. Een voorbeeld uit de practijk?

Zie naar Amerika. Door een sterke industrialisatie, gepaard gaande met een perfecte organisatie; hoge lonen voor flink werkende mensen, heeft men niettemin de kosten zo ver weten te drukken, dat de levensstandaard hoog ligt. De Amerikaanse arbeider kan met zijn loon heel wat meer doen dan zijn Nederlandse collega: een veel geringer deel is nodig voor de eerste levensbehoeften, zodat hij flink wat overhoudt voor prettige dingen, als het kopen van een auto, ontwikkeling, ontspanning, ijskast en vele andere zaken, die het leven kleur en fleur geven.

Wij willen besluiten met een woord van Jhr. Mr. R. A. Th. Gevers Deynoot, gesproken op de efficiency-dagen 1948. De heer Gevers Deynoot vergeleek de economische wederopbouw en in het bijzonder de onderwerpen arbeidsproductiviteit en tarifering met een jachtrit met vele hindernissen.

„Laat ons het doel van deze rit van Nederland duidelijk voor ogen houden. Het doel is dat ALLEN zullen komen aan het eindpunt: de verwachte arbeidsproductiviteit, die ons land — dat zijn wij allen tezamen — er verder bovenop kan helpen."

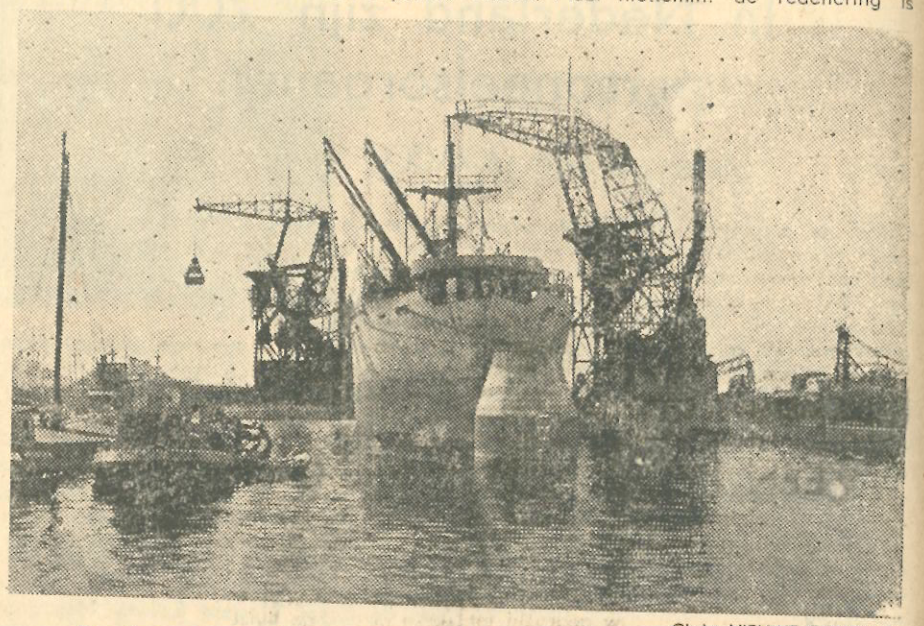

Cliché NIEUWE COURANT

De haven van Rotterdam, barometer voor onze activiteit

HOEVEEL RADIO's

Groot Brittannië telt het grootste aantal luiseraars van Europa: 11.000.000 radiotoestellen zijn daar in gebruik; als nummer twee volgt he tberooide Duitsland met 8.000.000 toestellen (in de 4 zônes inclusief Berlijn). Frankrijk is nummer 3 met 5 millioen toestellen, daarna Italië met 2.000.000.

Nederland, België en Oostenrijk hebben evenveel radio's, namelijk ruim 1 millioen.

WAT LEES JIJ?

Voorzichtig pakte Koos het boek in een stuk papier en stopte het in zijn oude, versleten tas.

„Wat heb jij daar voor fijns, dat je zo netjes behandelt, Koos?", vroeg Leen.

„Een boek; lijkt me erg mooi."

„Een boek? Hier van de zaak?"

„Ja, Leen, weet je niet, dat je hier lid kunt zijn van een leeskring?"

„Nou, ik ben hier nog maar pas. Maar ik heb bij de trap wel eens zo'n biljet zien hangen over boeken inleveren."

„Ja ja, dat is het. Telkens 12 lui kunnen een boekenkring vormen. Dan krijg je elke 14 dagen een ander boek. Kost je een kwartje per week. Aan het einde van het jaar verloten wij met z'n twaalven de boeken en heeft dus ieder van ons er één in eigendom."

„Moet je eerst van boeken houden."

„Lees jij dan niet?'?'

„Jawel, mijn krantje. En af en toe een beeldroman. Boeken, nee, daar durf ik niet aan."

„Maar waarom niet, Leen?" Je krant moet je natuurlijk lezen. Maar die beeldromans, dat's weggegooid geld. Een bende sensatie, allemaal onzin, en geen cent waarde voor je."

„Och, ik lees ze wel eens graag."

„Lezen? Er is bijna niks aan te lezen. Allemaal snertplaatjes met „boem" en „bang" en knallen en boksen. Schei toch uit met die rommel. Eén fijn, boeiend, goed boek, is meer waard dan die hele rommel van beeldromans bij elkaar."

„'k Kan 't niet beoordelen, want ik lees geen boeken."

„Man, begin er dan mee. 'k Garandeer je, dat je alleen spijt zult hebben, dat je 't niet eerder hebt gedaan. Zal ik je opgeven voor een boekenkring?"

„Nou, laat ik 't eens proberen. Bij wie moet ik daarvoor zijn?"

„Bij meneer v. d. Lans van 't Productiebureau."

„Vooruit dan maar, geef me maar op."

EEN KWART EEUW HOOGOVENS

In Velsen gaat vandaag de vlag uit. 25 jaar geleden, op 22 Januari 1924, werd het vuur in de eerste hoogoven ontstoken. De Koninklijke Nederlandsche Hoogovens en Staalfabrieken is in die kwart eeuw gegroeid tot wat het nu is: een van Nederlands grootste industrieën, waar ruim 6000 man in dienst is, en jaarlijks ruim 300.000 ton ijzer geproduceerd wordt.

Veel van dit ijzer is bestemd voor export: Nederland is, dank zij Velsen, de grootste exporteur van ruw ijzer ter wereld. De nevenproducten nemen een belangrijke plaats in: de CEMIJ vervaardigt cement, de MEKOG stikstofmeststoffen en levert gas aan omliggende gemeenten.

Twee walserijen — Oost en West — voorzien ons land voor een deel van dunne en dikke platen, de buizengieterij levert buizen voor gas- en waterleiding. Natuurlijk heeft men toekomstplannen, al zijn die door Benelux beïnvloed, aangezien België en Luxemburg reeds een uitgebreide ijzer- en staalindustrie hebben. Velsen wil vertind plaatijzer gaan maken (voor de blikindustrie) en peinst over een vierde hoogoven.

De MEKOG bouwt een vierde cokesbatterij en allerwegen wordt gewerkt aan herstel en uitbreiding van Neerlands enige hoogovenindustrie, die wij als afnemer en goede relatie van harte met het jubileum gelukwensen.

DEN HAAG

Nieuwe ontvettinginstallatie

Het grote tri-bad, dat deze week in de Nabewerking is binnengebracht, is 5 m hoog, 5 m lang en 2 m breed. Het is bestemd voor het ontvetten van onderdelen, die door middel van een ketting door de ontvettingsvloeistof (trichlooraethyleen) worden gevoerd, gedroogd en teruggevoerd naar het uitgangspunt. Als over enkele weken deze installatie in bedrijf komt is in de Nabewerking een belangrijke vooruitgang geboekt.

DOORLICHTING in VOORBURG

In de gemeente Voorburg wordt door de FOTU binnenkort een massa-doorlichting gehouden. Gezien het grote belang, dat hiermede gemoeid is, wordt door enkele Voorburgers onder ons personeel medegewerkt aan het huisbezoek. Dit betekent: enkele avonden huis aan huis bellen, formulier uitreiken, uitleggen waar het om gaat, aarzelenden overtuigen, onwilligen vermanen en enthousiasten beamen. Als mede-huisbezoeker een der nederige buurten van Voorburg bewerkende, belde ik aan een heel oud huisje. Mooi geschilderd was het niet en het getuigde evenmin van welstand. Maar door de dunne muren kwam een orgie van geluid, dat afkomstig bleek te zijn van een ERRES KY 466. De bewoonster had blijkbaar haar hele vermogen in die radio belegd, althans niet in haar meubilair. Maar zoals zij zei: „Hij werkt fijn meneer en ik ben er reuze blij mee." Voort bulderde de Bonte Dinsdagavondtrein.

NAMAAK SZ 30

„Imitation is the sincerest form of flattery" lazen wij eens in een Engels tijdschrift. Vrij vertaald betekent het: „namaak is het grootste compliment voor het origineel". Deze gedachte schoot ons te binnen toen wij dezer dagen een stofzuiger zagen, die heel in de verte deed denken aan de ERRES SZ 30, doch die van nabij door zijn uiterlijk en bedenkelijke afwerking slechts een lelijke slechte imitatie van onze lichtgekleurde kampioen bleek te zijn. Ons dunkt, dat de SZ 30 er alleen maar meer door verkocht zal kunnen worden.

De fabrieksvacantie is nog niet definitief vastgesteld, maar zal een van de punten van bespreking vormen op de a.s. Directie-Kern-vergadering. Voor degenen, die vacantieplannen hebben goed nieuws!

NIEUWS VAN DE FABRIEK DE KROON

Burgerlijke Stand

Geboren:

Bartholomeus Gerardus, zoon van G. H. Oerlemans, Ned. Kroon Rijwielfabriek, op 14.1.1949.

Het RijwielSolex, dat het Parool uitloofde als eerste prijs in de Kerstpuzzle, is gewonnen door de heer W. Celie Kleine Katenburgerstraat 103 te Amsterdam, die nu als een bevoorrechte over de eilanden snort.

UTRECHT

Er werd . . .

de fabriek van week tot week

. . . . ook in Utrecht slag geleverd met „de griep". Door verschillenden werd verzet in grote stijl geleverd. Met roodbelopen ogen hielden zij zich onder het slaken van allerlei bijgeluiden nog lange tijd op de been.

In de regel echter moest ten slotte het vaantje worden gestreken. Dat hun krijgsgevangenschap zo kort mogelijk moge zijn!

*

. . . . op ons buitenterrein het hek geschilderd en al opgeleverd, terwijl bovendien de straat gelegd of opnieuw gelegd werd.

*

. . . . terugontvangen uit Den Haag de luchtverhitter, die wij node misten. Verder deden de VDH-asbakjes hun intrede, terwijl enkele ERRES reclameplaten een fleurige onderbreking vormen aan voorheen kale muren.

*

. . . . voor het eerst voor onze productie de electrische moffeloven gebruikt. Deze is gemonteerd, opnieuw geïsoleerd en voorzien van de regel- en beveiligingsorganen.

*

. . . . uitgebreid bezoek ontvangen van de vertegenwoordigers van R. S. Stokvis. Deze bezoeken met lezing door de heer Leo van der Heem en de heer Schouten en de rondleiding door de heer Meys stonden in het teken van de handboormachine!

Hierdoor is de technische kennis en het vertrouwen in onze producten opnieuw bevorderd.

*

. . . . in de service-ruimte een nieuw hekwerk geplaatst. Den Haag heeft van zijn voorraad materiaal en gereedschap aan ons uitgeleverd, zodat wij ook hier weer een stap verder zijn.

*

. . . . in de metaalwaren voor de nieuwe steelbuizen de wijziging uitgevoerd, waardoor de aansluiting op de houten steel spelingvrij gemaakt is.

*

. . . . door de heer Van Ooyen, die het constructiewerk verzorgde en door de maschema uitknobbelde, de Huisvesting, die het chineploeg, die vlot het opstellen uitvoerde, een nieuwe HBM 151 arbeids-unit ingericht.

*

. . . . een tribad van de stamperij overgebracht naar de Arentzstraat. Bij het plaatsen aldaar is een 100 % schoonmaak gehouden. De dikke brij vol artikelen, die werd verwijderd van onder de spiralen, was prachtig studiemateriaal voor geologen. De gehele geschiedenis van VDH kan daaruit gereconstrueerd worden. De dronkenschap, welke ons is gerapporteerd, zullen wij ditmaal nog door de vingers zien. Een volgende maal in de petoet de roes uitslapen!

(Red.: Het schoonmaken tussen die tridamp geeft een dronkemans-bedwelming).

Geboren:

Helena, dochter van A. C. Terschegget—Hansen, afd. Montage, op 13.1.1949.

Gehuwd:

M. Schellenbach en E. v. d. Meulen, beiden afd. Montage, op 19 Januari 1949.

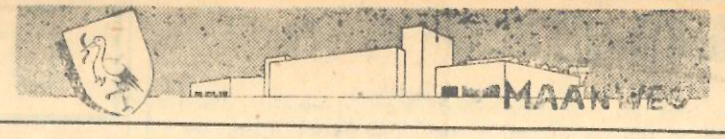

WAT IS DEMOCRATIE?

Lezing met film

A.s. Woensdag 26 Januari is er weer een avond voor het personeel in de filmzaal, 20.00 uur.
De agenda bevat 2 punten, die de meesten onzer wel zullen interesseren:

1. Een causerie door dr. Scheurer, onze chef afd. Personeelszaken, over „Wat is democratie?", gevolgd door gelegenheid tot het stellen van vragen;
2. Daarna de spannende film „Het huis in de 92e straat", een boeiend gegeven van spionnage en contraspionnage in de strijd van het autocratische Duitsland tegen de Westerse en Amerikaanse democratie.

Kaarten hiervoor (à 10 cent voor het studiefonds) in de pauzes te verkrijgen bij de Kern en afd. Sociale Zaken Maandag en Dinsdag aanstaande.
Democratie is een modewoord, waarvan velen de eigenlijke strekking niet meer kennen. En toch gaat het daarin om één der belangrijkste pijlers van ons samenleven als staatsburgers. Het is voor ieder zeker van belang, zich daarop eens even te bezinnen, opdat men weet, wat er met dit begrip democratie voor ons volk en zichzelf op het spel staat.
De Kern verwacht een grote opkomst; laat men dus tijdig een kaart nemen.

IDEEËNBUS

v. d. Tas van de afdeling Galvano stelde voor om bij het vezinken van veerringen aan de ophanghaak een mandje te bevestigen voor het opvangen van afvallende ringen. Beloning *f* 2.50.

JAARVERSLAG VAN DE IDEEËNCOMMISSIE

In 1948 werden 110 ideeën ingezonden en door de commissie beoordeeld. In 34 gevallen kon een beloning worden toegekend, terwijl in 1 geval (nl. een idee betreffende de ERRES-wasmachine) door de firma Stokvis een beloning werd toegekend. In 8 gevallen werd wel een bruikbaar idee geopperd, maar kon toch geen beloning worden toegekend, omdat de draagwijdte van het idee te gering was. In die gevallen werd aan inzender een waarderend schrijven met een anasporing om op de ingeslagen weg voort te gaan, gezonden.
In totaal werd een bedrag van *f* 437,50 aan beloningen uitgekeerd, zodat gemiddeld per beloond idee een beloning van *f* 12,90 werd toegewezen.

Er werd . . . WAT HUISVESTING PRESTEERDE

Zowel de heer Caron als uitvoerder Van Wamelen „trokken het op hun eer" dat zij in het vorige VDH-tje van minder grote activiteit werden beticht. Om het tegendeel te tonen is deze week ijverig geheid voor de nieuwe loods, die naast metaalwaren komt. Dat wordt geen kinderachtig gebouwtje. Ruim 76 m lang (dus langer dan de metaalvleugel) en 15 m breed. Er worden deze week 60 betonnen palen geslagen, zogenaamde vleugelpalen, die elk 650 kg wegen en 6.50 m lang zijn. Het heien gebeurt met een stoomcylinder, die met een muts over de paalkop wordt gezet. Blok en cylinder weegt 1650 kg. Van het romantische heien vavroeger, toen het valblok na elke daverende val weer omhoogroetste, is niet veel overgebleven. Maar betonnen palen kan je ook niet heien op de ouderwetse manier, zegt de uitvoerder en hij kan het weten.

*

In deze reuzenloods komen het metaalmagazijn en opslag van karton en fineer. Aan de achterzijde worden de scharen opgesteld, die een ijzeren plaat even gemakkelijk aan plakken snijden als moeder de Verkade's ontbijtkoek.
Als versterking voor deze groep krachtpaisers arriveerde deze week uit Amerika een Cincinnati platenschaar, wegende 6.500 kg, die wel raad zal weten met de platen die bij Righolt c.s. binnenkomen.

Nieuwe afdelingsnummers

Met ingang van 1 Januari j.l. is het nummer van enkele afdelingen van hoofdkantoor en fabriek Maanweg als volgt gewijzigd:

Nieuw nummer		Oud nummer
C1100	Octooien	C1000
C1511	Radiolaboratorium	C2110
C1541	Tekenk. (incl. motorenlab.)	C2110
	en constructiebureau)	C2121
C1548	Codering	C2128
C2910	Pakhuizen	M2900
C3370	Voorcalculatie	C3310
Fabriek Maanweg		
M1520	Werkplaats Lab.	M2550
M2322	Mach. houtbewerking	M2521
M2324	Meubelmakerij	M2524
M2537	Slijperij	M2538
M2539	Galvano	M2538
M2560	Machineploeg	M5320
M2638	Montage contrôle	M2514
M2643	Solexmotor montage	M2543
M2650	Enkelfabricage	M2550
M2990	Ink. goederen en remplace	M2511
M3360	Kostprijsadministratie	M3320
	(incl. Mag.administratie)	M3330
M6200	Onderhoudsdienst	M6000
M2943	Solexmagazijn	
M2965	Enkelfabricagemagazijn	M2950
M6090	Huisvesting magazijn	M2980

PERSONALIA

Verloofd:
Mej. S. Tiemeyer, afd. Montage, met K. Ringeling, op 15.1.1949.

Groet uit Nieuw Tersana

De reserve kapitein J. F. B. W. Bierling stuurde ons van uit het warme Java een groet en Nieuwjaarswens. Met de post is het in de wereld blijkbaar nog niet helemaal in orde, want een Amerikaans tijdschrift was 2½ maand onderweg voor het hem bereikte. Hij is gelegerd in de suikerfabriek Nieuw Tersana, ten Z.O. van Cheribon „in de ontzaglijk hete laagvlakte" en heeft tot taak de beveiliging van aanvoerwegen en het bewaren van orde en rust in dit gebied. De enorme hitte moge dan zeer bevorderlijk zijn voor de groei van het suikerriet, kapitein Bierling voelt kennelijk meer voor het Hollandse klimaat.
Voor wie hem schrijven wil, zijn adres:
Res.Kapt. J. F. B. W. Bierling,
100519003 Ost. Cl. 401 R.S.
Veldpost Cheribon.

ZOET of ZUUR

Wij prefereren een zoetsmeltend ijsje van Gamba boven een zuursmakende vitame C tablet, met andere woorden, wij hebben liever Italiaans ijs dan Italiaanse griep. Als goede bedrijfsburgers hebben wij ons echter ook onderworpen aan het dagelijkse pillenritueel en dank zij, of ondanks, dat hebben wij het zieke lichaam nog niet op onze sponde behoeven uit te strekken en spoeden wij ons iedere morgen nog opgewekt naar de Maanweg. Deze week is het ziektecijfer niet noemenswaardig veranderd. Onze lekencontroleur verzekerde ons, dat er wel veel zieken waren, maar niet onrustbarend meer dan anders. „De zachte winter doet er ook geen goed aan," meende hij. „Grootvader zei al: zachte winters, open graven". Met die graven zal het zo'n vaart wel niet lopen en wat ons betreft: wij slikken maar vitamine C, heerlijk bij de thee. Geef mij Gamba maar.

RIJST UIT SURINAME

Het Wilhelmina-fonds (fonds voor de kankerbestrijding) verkoopt rijst voor *f* 2.— per kilo aan het personeel van grote bedrijven en instellingen. Degenen, die hiervoor in aanmerking wensen te komen, kunnen dit bestellen en **tegelijk betalen** op Maandag, Dinsdag en Woensdag a.s. in de pauzes bij afdeling Sociale Zaken en de Kern.

ZANGZAAD?

ZANGLUSTIGEN kunnen zich weer opgeven voor de komende bonte avond op de afdeling Sociale Zaken.
Er wordt geoefend op Maandagmiddag van 5.00—5.30 uur.

WERKKLEDING

Degenen, die hun stamkaart nog niet hebben ingeleverd, kunnen dit alsnog doen vóór 25 Januari a.s.

Afd. Sociale Zaken.

Nummer 160 **het V.D.H.-tje** 29 Januari 1949
WEKELIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
VAN DER HEEM N.V. — DEN HAAG — HOLLAND NEDERLANDSCHE KROON RIJWIELFABRIEK N.V.

Generaal Douglas Mc. Arthur, 69 jaar oud, is commandant van het Amerikaanse leger in Japan. Hij is een man wie men zijn jaren niet aanziet. Reeds tijdens de eerste wereldoorlog was hij officier; toen de oorlog in de Pacific uitbrak, commandeerde hij de Amerikaanse troepen in de Philippijnen. Zoals bekend moesten de Amerikanen hier wijken voor de Japanse overmacht, maar „wij komen terug" beloofde Mc. Arthur. Hij hield woord, want hij was een der eersten, die in 1945 aan land waadden in Leyte. Op 2 September 1945 nam hij aan boord van het slagschip Missouri de Japanse capitulatie in ontvangst, een 65-jarige generaal, die volgens een Duitse politicus „nog nooit een overwinning had behaald", doch die vele generaals, die vele overwinningen behaalden achter zich liet.
Mc. Arthur is bijna 70 jaar oud. Afgeleefd? Let op zijn daden.

WAT IS JONG ZIJN?

Van Generaal Mac Arthur stamt de volgende indrukwekkende uitspraak over de jonge jaren van een mensenleven, gedaan in 1945 bij de beëdiging van jonge officieren:
„De jeugd is geen tijdvak uit het leven — zij is een geestestoestand, een effect van de wil, een kwaliteit van de verbeelding, een krachtbron van emoties, een triomf van de moed over de angst en van de drang naar avontuur over gemakzucht. Niemand wordt oud door een aantal jaren te leven; oud wordt men door zijn ideaalen in de steek te laten. Met de jaren rimpelt de huid, met het verzaken aan een ideaal rimpelt de ziel. Zorgen, twijfel, vrees en wanhoop — dat zijn de lange, lange jaren, die het hoofd doen hangen en de opgroeiende geest weer terugbuigt naar het aardse stof. Gij zijt net zo jong als uw geloof is, net zo oud als uw twijfel; zo jong als uw zelfvertrouwen en verwachting, zo oud als uw vrees en neerslachtigheid.
Jong zijt gij zolang uw hart nog de tekens verstaat van schoonheid, vreugde, moed; kortom van grandeur. De signatuur van het Oneindige, maar ook van mens en aarde. En als ooit op een dag alle draden doorgeknipt zijn en uw hart koud is van de sneeuw van het pessimisme of het ijs van het cynisme: dan zijt gij oud geworden — en moge God u dan genadig zijn . . ."

Ged. ontleend aan Vrije Vaart

Zo oordeelt DOWN UNDER

„Down under" is de uitdrukking die de Engelsen gebruiken als zij spreken over Australië, het vijfde werelddeel en belangrijk lid van het Britse gemenebest. Australië is een statenbond. Queensland met de hoofdstad Brisbane is een der staten daarvan. Uit Brisbane kwam het volgende bericht betreffende de keuring van onze electrische handboormachine HBM 101: **"The fellow in charge of the State Electricity Commission remarked that he had not seen a better constructed drill . . ."**
Hetgeen betekent: degene die namens de Staats Electriciteits Commissie (dat is een keuringsinstantie, die vergeleken kan worden met onze KEMA) met de keuring belast is, zei dat hij nog nooit zo'n goed geconstrueerde boormachine had gezien . . .
Een bericht, dat de burger goed doet, niet alleen onze constructeurs, doch ook het gehele personeel, dat bij de fabricage van deze handboormachines betrokken is, onverschillig of dit nu is de man aan de Maanweg, die de tandwielen fraist, of de wikkelaar in Utrecht. Blij zullen zij zijn te horen, dat een Australische keuringsinstantie zo'n gunstig oordeel over onze handboormachine uitsprak.
Kwaliteitsproducten: daar gaat het bij ons om!

Burgerlijke Stand

Geboren:
Maria Theresia, dochter van M. J. A. Rühl, afd. Montage, op 18.1.1949.
Aartje, dochter van H. A. van Mourik, afd. Stamperij, op 21.1.1949.

OOK U . . . .

zult nog meer voldoening hebben van een in vrije tijd gemaakt werkstuk, wanneer u uw collega's laat meegenieten.
De tentoonstelling Vrije Tijdbesteding, welke gehouden zal worden einde Maart, biedt u daartoe de gelegenheid.
U kunt zich nu reeds opgeven bij:
Hr. Vreeken, afd. Metaalwaren, toestel 175 — klein 68.
Hr. Koopman, afd. Typekamer, Hoofdkantoor — toestel 115.

Wegens ziekte ter zetterij verschijnt dit nummer in beperkte omvang.
Redactie.

Dr. SCHEURER over: DEN HAAG

WAT IS DEMOCRATIE?

Als het waar is dat de grote belangstelling Woensdagavond j.l. in de eerste plaats de inleiding van dr. Scheurer en niet de spionnagefilm gold, bewijst dit dat de voortreffelijke voordracht reeds bij voorbaat naar waarde werd geschat.
Dr. Scheurer heeft ons het wezen van de democratie verklaard, gewezen op het verschil met de autocratie = dictatuur en de practijk van deze stelsels verklaard.
De stijd van de democratie tegen dictatuur was ook het onderwerp van de film: „Het huis in de 92ste straat", de strijd om het atoomgeheim. Deze film toont hoe de Duitse spionnen tijdens de vorige wereldoorlog in Amerika te werk gingen en hoe Amerika zich daartegen verweerde. Het is een gevecht op leven of dood tussen het Federal Bureau of Investigation te Washington, dat, beschikkende over de modernste methoden en hulpmiddelen, de Duitse spionnage tracht te onderdrukken. Dat de atoombom ermede gemoeid is maakt het geheel slechts spannender, niet aantrekkelijker, want de naieve methoden die dikwijls worden gebezigd en de vele onwaarschijnlijkheden doen ons vermoeden dat het F.B.I. slechts een zeer klein tipje heeft willen oplichten van de sluier, die over haar (ongetwijfeld nog onverminderd voortdurende) werkzaamheden hangt.
Niettemin: de film was spannend, de held ontsprong de dans en de boeven legden het loodje. Zoals het behoort.

De 2 uur voor doktersbezoek

Om teleurstelling en geldelijk nadeel te **voorkomen wijzen** wij die boven-wettelijk verzekerd zijn er nog eens nadrukkelijk op, dat **per doktersbezoek alleen dan 2 uur verlof rekening fabriek** wordt verleend, **wanneer van te voren het verlofbriefje is geparafeerd door de fabrieksarts en afgetekend door de afdeling arbeid.**
Verder wijzen wij er nog op, dat de 2 uur verlof rekening fabriek gegeven wordt voor één doktersbezoek.
Wordt men dus door de huisarts naar specialist of dergelijke verwezen, dan dient men **opnieuw een verlofbriefje te laten tekenen** voor bezoek aan de specialist.
Houdt in deze allen de hand aan de regels en. . . het oog op uw loonzakje!

Telefoonnummers

Ir. Boersma	189 — 82
Stempelmagazijn (Landers)	71 (was 98)
Boodschappendienst 33	

IDEEËNBUS

C. Visser, controleur van afdeling Metaalwaren, bedacht een methode waardoor beschadiging van tandwielen voor, tijdens en na het harden aanzienlijk wordt beperkt.
De ideeëncommissie kende hem hiervoor een beloning toe van 20 gulden.